

(ה) [מקומת ספ"ב]
 (ג) [סס וע"ז], (ט) תלומות
 פ"ז מג ע"ז סו:, (ד) נעלם
 ספ. (ט) ק"ל לו חmitta,
 (ו) נעלם ס. קו. (ו) נקמן
 (ה), (ח) [ויקלו כב]
 (ט) [נסמן כב].

גליון הש"ס

גמ' ליטוליה בכותחא.
עי' נעלם ג. מוד"ס ומילוי
במלחה: מתני' באין
בטומאה. עי' יומל מו
א"ל פוד"ס רקבלקו דוקא:

ו

ר' מאיר. נט' זאנטס
לט' רם סין (ט' י"ג, טט).
שלאל בא מתחילה לנו
אללא אליללה.

מוספֶת תומכיות
א. דבתרא הו. מומ'

.תְּהִנָּה

רבינו חננאל (המשׁ)
בפתח צנונת והובת פרוחה,
והכהן גוי בשר שוחה
שצולח עם שיש בבליה
כפtha חמלה וחבית פוחחה
הארה לדוברי כלל
וקיימא לא כרב ואג"ז דורי
מיותרת בתנאה, לוי כי' כר'
חוודה, הא אמר עלה
ורובת פרוחה ובוטח מה
הה תני רב כהנא פת'
טמאנה רוד, ומטרד לא
שנאאה באחרון בסר'
צלי אויר לאכל ברכותה
רכיב, ורוב הדרה בעיתא
שנגלילת עם בשר ואסלה
ארה מאפייה לאלאה
בכוכוות שיש' נמי נסיבי
הדרלכט. מרד בר בר אשי
אסר לאוכלת אפללו במליח
משם דסבר וכו' והוא בשור
להתחשב היין ולהאלל
קשה ליהויא ולדר אורה.
פי' בדור אחר נגע צרעת.
תני תל' להו כבב הילך כב',
עכברין ראיינו מי שאמר
קיימא לנו ליל' אין לא
סבכיאן צויה אלא

לולא כה דברים
מן המשא
באצן בטומאה אז נאלין
בטומאה, העומר ושתי
תלויים ושורשים והזיה
שהלוי בדור ושלו הושם
והושם. הפסח שבא
בטומאה נאכל טומאה
שלא בא בטעמה מטלתו
אל כלבילה. ואמרין
המשה לדור נגין המשא
ולא יתר מה בא לעט. בא
מלעת המתה המשא עיש,
דכין עדין לא לה תחולש
דרוןין יי' של לא גו' בום
טוב הדשין של הזגונ
וילוחן וילוחן ראי' אע' אע'

שְׁחֹתָה אֶמְנָה שָׁלָגָה. בַּמְּנוּלָה צְדִכָּי סְפָדָרִי
לֵימָן מִן שְׁמַעַן כְּנַמָּה לְכֻמָּח וּמְפַתְּחוּן וּמוֹחָא.
וְכֵ' כְּשָׁחֹתָה כְּמַהֲתָה וְנַבְּלָה שְׁמִינָה
נִימָּה נִבְּלָה כְּמַהֲתָה שְׁוֹלָלִין וְלֹאָן רִימָה נִזְבָּחָה
וְהַסְּמִינָה דְּבוּרָה.

כליים וככל
עד עוזרת. וסמי
לפניו וסמי
הן קולין צי
פסעוטה. ונ
למנינו וטפלו
וה צו: מה:
לפטעי מילדי
ימערוט זס
וימין למלו
הלא מה עלי
למפני טערוט
למעורצת טע
טסיוי מינומ
עספין. לנט
חיש לאווערין
קளו: פט
קולין פט
קדילות. צפּו
ויגדול צע
פלוא. מן
מפני צנכם
אוחצט. לאט
לייה לאו מי
כמנהי מלכא
הה לאו לייח
ויס וויל קרי
יעודס קוֹטְשָׁה
מי לימת
לעוקמי נמי
הלא דהמלי
אנל לילדי יא
לפי יסוד נכו
לכלי מיטס
לייה: למיל
יראה מלטקה
מיטס לפט
סיל וויל עט
היאממר עלה
គויס ליל
לטה הילפּיגו
מייה גממק
לייס ריכט צבִּישָׁה
לוו מיילט ס
ליכט ווין ס

לפי מושב שפוי צקונטנטם לדו גע סלי
פלין דאכל נטמלה קתני הצען
ה תחוי תיבוחתא דרב. מינמא מיל
דרוונט גופיס סיינו סיילן דקניאס
מייס:

ברשותו שמן שצלו
בחוש אסור מאי טעם
אמר ר' אפי' בשר שחוטו
בשר נבללהermen שמן מותר לאותו
בעולם הוא וריהא לאו
לי עובדא כי ריש גליה
מיותבי ^ו אין צולין שני
התערובת מאי לאו תערובת
ללי לא מפני הערובת
מסתבררא מדקתני סיפא
אי אמרת בשלם מא מפני
אפי' גדי ומלה אלא אי איז
טעמים מה לי גדי ומלה
אלא מי עיל ברוחך כ-
הוא דאסור אבל תעובר
תויהו תובייה דרב אמר
במאי עסקין כגון שצלו
בשתי קדריות והכى קאטו
פסחים באחד מפני תעון
טוממו ^ו עיניהם
ז' לא ^ו ז' לא ^ו ז' לא ^ו
ז' לא ^ו ז' לא ^ו ז' לא ^ו
ז' לא ^ו ז' לא ^ו ז' לא ^ו

מַיִם לְאֹו תָּעֲרֹבֶת מַעֲמִים
הַלֵּם נְדִיעַנְדָּק קַטָּן
נְדִיעַנְדָּק סָסָה צָמִיל כָּלְיוֹ: **נִימָּבָּר**
קוֹסְטָל נָהָר דָּלְקָמָר מַעֲסָס
כְּמַזְבָּשׁ לְלִיכָּמָר מַעֲרָבָמָר

אסורה רנא מפזוקיא בר
פוקן ר"מ כלע
נמי"א דטלי ננט מיטל ע"ז
מיי סגד קומיס וטס
ווגטנוויס [גולדלעס] סלענו נלהה
לטפיט למס עס הווע פצעheid
וונטוקות טיעט סיינע זמי^ר
וותפי פללווע"ס זיטט לאלההיך
לדרוי טיטו מהו שיטט ציטט חילע
דמנור וואבנול ממתפטע
ס"ג **קא** משמען לו' בויו
דרהייא שבת לא^ר
טומאה. ולע' גראם כוין דלע
טשכטולווען סלען פטעס תלעוו
דלעיגל פליקן הלו' גדריס
ילפינין דלען דהויה שצטט מוי
ווע'. ועדכ' ספק נמי קרי
טשכטולווען דקמי ודליך טומחה וועה
ט"ז היילע למ"ד ^ר צפְּלִיקָן ד
טשכטולווען בנוומלה בת עלייש סלהס
בענילס צויס מ"ז ולע' חוו' צויס
חווצמיס כה"ג לא מיט לא מאן
הווע.

בד א מ"י פט"ו מה'ל'

כ הַבָּשָׂר וְעֵינָיו כֵּן
כ בְּהַבָּשָׂר וְפִנְסָר מְאֹד
כ קְרִיָּם קְלָלָת
כ גַּד וְמִיר פְּנִימָיו
כ מִלְוָמָת סְלָלָת
ט וְצָעַד יְזִיד שְׁמִין קֶט
ק שְׁמִין
כ הַמִּזְבֵּחַ וְעַל הַסְּלָלָת
מ יְזִיד קְלָלָת כֵּן סְמָגָן
נ נְלֹחַן בְּלֹחַן רְוֵיָה יְזִיד
ק קְמָן וְקְמָן כֵּן
ב וְזְמָנָה יְזִיד קְרִיָּם
ק קְרִיָּם שְׁמִין כֵּן
ב הַבָּשָׂר וְמִיר פְּנִימָיו
ל בְּלֹחַן מִקְרָב קְלָלָת
ט קְרִיָּם קְלָלָת חֲנִינָה
ג גְּנוּמָה כְּלָלָת

רביינו חננאל

אמר רב בדור השוחטה
שכן שצלאו שם מושר
בכלא רשות אסורה, הדואל
יריה השוחטה מיטפס
לבכלא והזר נבלה
ומיטפס לשוחטה ולוי
מתחריו פולפל נבלא שניהם
עם שוחטה כחומרה
ודאותהין עליה מילאה
גדי רוחרא לא כלום
הוא ועובד עבדא והתר
גדי רוחרא עם חזון
ודאותהין עלייה מילאה
אלילן שני פטחים כאחד
ואפלו גדי וטליה מפני
דמשם תערובת גוףין
הוא גודה ריד וטליה אוטו
טליה וטליה. אמר תערכו
יריחסין שנא תלול הדרוה
וז פסח שאימי לה ונמצאים
וכולין סח שאינו שלם,
וקישיא ליב אמר חטא
מלתאת האה וחויה בעקר.
עאי' דלא מטלפי כין
שהריה כיינק נמצא עיקר
פסח לה בדורותה זו ובסתה
של צבודה זו ואסורה,
ומוקם לה רב הכהן
צולין שני פטחים כאחד
פפני עירובת טעמים,
ונמי עירובת הטעמים
ואפוי' כען שי קדרות,
בגון שענה דבר מספק
היריה שבניהם ואין און
עדורות טעמים אסורה,
משום תערובת גוףין
ואילו גדי ריד טללה לא
מייחדי גודה גדי רוחרא
או טלה טלה. אמר רב
כונן דבון הרודה פת
מורי בוגני הרודה פת
המה ונונה על פ' בגדית
ץין ר' רותה ר' מאיר
אוסר ר' יהודה מתי. ר'
ויסי מבורך בכת על לטם
ואסור בכת פת שערום
פפני שעערום שאבורת,
ללו וראי תנאי היה דהה
ר' מאיר אסיך בפירוש,
ואית' נה' ר' יהודה מתי.
далא רב כתה גם לבר
תגאי דיא. אמר לך רב
אי' אמרת עלה פתת הקה
הרבת תוחנה דברי ר' יהודה
אלילן ר' יהודה יוסר
דרוחה מילאה היא. בכת
ונונגה גונגה בדור
ברל ור' יהודה לר' יהודה
השווים

כיצד צולין פרק שבעי פמחים

מיסורת הש"ם

(ה) נ"ח מ"ג, (ט) [נעלם ימ']
 ו"ע", (ט) [קדושים ז': מולין]
 קימת], (ז) מנחות פ'. כו.
 ע"א, (ט) [נקמן עת].
 (ו) ק"ה ל' ג', (ט) [נקמן עת].
 (ח) [נעלם ס.ט], (ט) [נעלם ז':
 נעלמים ס.ז].

תורה או רשותם

1. ועשית עלתיך הקבר ותודה על מזבח יי' אלהיך ורבים זבחיך ישפר על מזבח יי' אלהיך הקבר נאכל: ובריהם יב צו

הנחות הב"ח

מוסך ר' ש"י
במודה ר' אליעזר. דלמא
ושבת טולטן נסכל
וילם, דס הל"ע ס' מלון
בכ"ר (מנוחת ט) כי נמי
קומין צד"ה ס"ה קומין
בשרה. לאטער קומין
(שם כב). **כמודה ר'**
הדרוש. דלמא קומין
בכ"ר קומין דס. ס"ה קומין
לס קומין (שם כב) קומין
פטלוה. לאטער קומין
ס"ה (שם כב). **"א"** אמר
יזיד. קמ. קדר. קדר
לעומינא תלמיד דס הל"ע ס'
ס"ה קומין (לישיל לד). **ר'**
הדרוש ואמר אויל זיד.
כי יזיד עטענומין דלמא
ס"ה קומין דס. יונין
וון קומין נסכל קדר
תקפאת קומין, מלכא
ס"ה קומין טווע דלכטיגין
בענטוונט הנאר קומין
אלגלוונט ווון קומין נפסל
דיילפערן מאנַן קודקע
(שם כב). **הדרוש ר' ש"י**

מוספֶת תוספות

רבינו חנאנא (**המשך**)
כשהוא ולא החדר התנא
לפניהם כי ר' אליעזר כשר
בזה. והדוחין הכי השאה,
באבדון ונספו לר' ליליאן
כל כל מוסר כבירה ר' אליעזר
בטמאו איזתנו והצין
מונזה על כלותן מביעא
להיה וזה רואין ממשר. אלא
לא לא ר' ירושע קתני לה,
אללא ר' ירושע קתני לה,
וותקני פולחה. ולא ר' ירושע
התנא בדורות ר' כי ר' אליעזר
מכיריב בה. ר' ירושע איה
דיושע אמר כל הובחים
בן טמא בשר והבלב
קיין בימי טמא וזה בשיר
קיין ר' ירושע וזה הא טמאו
תרווחיו לא, אלמלא סCKER
ר' ירושע צוין מונזה
לא על הירושע לא על
האלילות. שמעון שניאור
יכי אק בעי ר' ירושע חרוי

לכתחילה כגן המנוחות,
אבל דאייעבד כגן משנתנו
אפי' חדא (לא) [סגן].
סל או יצא חוץ לקלעים
שינן חדא דפסולה דקתני
קתקתני חמשה דברים באין

טפי קלתו. נל' יי' רוקע נמה לי: וזה צאנטמיס. זטמיך זטמיס:
נויל, טיליך חטיכו ומומלכין דה: אה כן. דכלויה להט נמיינלא
סוממייל בצל געליכילא ולוו למימיל לא בענ"פ צחין צחין: לאטוט
זטמיך פהיל אדר ונדס יפק. וdoi מכם נמי וואדים יפקן
מחלה קולד געליכילא דזטמיך נט' קפיטן

לכתחלה מושמע
עליה פליג: ממן קסמי נא נלי
אליאן גלעדי ווי. נסודיע לנו דברי מי
ולג'ו ר' יוסט פליג עלה ולומד מעין
ל' כו' מיל' פיטרין על כלמיך ר' פליג עלה
פקלון: וווע על פטולין. דקנינו קלעך דלא מלרי מהל
סע לכטמלה תלמי צש ווי' מיטמוס ממכדר דיענד: נפסל
גע פטולס לאסקער קומס לכטמלה ממי' זיין לכטמלה קמי'
זימיך

ששׁאַין בשר נייר באיכות עד שיורק הדם. מימה מילוי דוקן
 סלמייס לחתם ציה מרלי הקליות חצץ עולא מנען דהוילט
 ימי סילוי דלית צה מעילא מהר סנווק קסס דמתן במעילא צפיכון
 ומטען טעוף (זע. ט.) ליט צה נמי מעילא קוסס ווינקה דסאל קילם
 בסבבניאים מאיז'ן ו'ן דרי'ן נל מסען קן

והני תרי קראי למה לי
בשלמים וצרכא דאי כה
זהו אמיןא עלה היא דרא
אבל שלמים דלא חמורי איז
רחמנא שלמים זהו אמיינא
בזהו שתי אפשרות אבל עוי
אפשרות אימא לא קמ"ל
הכתיב והבשר תאכל אמרו
ליה שאין הבשר מותר ב
הדם אי ה כי אימא כולייה
דם אעפ' שאין שם בשער
בן נתוב רחמנא הבשר
ובחיך ישפך בדכתיב
עלולותיך הבשר והדם מא
לدم ובחויך שמע מניה דם
ושמע מניה שאין הבשר ד
שיירק הדם ור' יהושע
באכילה עד שיירק הדם^ט
אמירין דכי ליתנהו לא כ
מעכבי דם דכי ליתיה מע

ל' א מ"י פ"ה מ"ל מילוט
מעשך קדוניות ס"ל ר' :
לח ב מ"י פ"ה מ"ל מילוט
פ"ל מוקדשן
תל"כ :
לט ג מ"י פ"ה מילוט
פ"ל מוקדשן תל"כ
ל' :

רביינו חנן אל
ותרי קראי בדור ענני
למה לי, ומשני האי קרא
דם ובחרך שפַר שלים
הן כהן רוחב ונשיה
עלתויך בעלה. צוירין,
דא כהב הדרמן בעלה לא
ארת שלמים נינה, דרכין
מה עלה סוף כל-
וכו. ר' אליעזר אמר דם

אעפ' ערך אמר ברש אמר
דם ובחריך עשת' נילען
מי קומיים נילען
הברש והוד למדר כ-
כמ' הרה, הרי אמר אויר
יש סב' בסב' למזכות איננו
ככל לעזרו גורם בכשש
הו רוקע על גבי המזבח.
והאי דרבנן הדרש האכל
בא למדר שאין הבשר
ונאל כל-אחורי שרוף
דם (ה'ז) כהבדליך
דם ובחריך שפַר הדר

מן א מוי' פ"ה משלכות
פקולי מוקדין סלכלה
לז:
מן ב מוי' פ"ה מבל
עוזות יוס סכלופויס
סלכלה 7:

רביינו חנאנא (המשך)
מפרק ליה מידי עישולו.
ואקשיון נהי גמי דרי יוסי
בר' אנטון בארכו לאי
דארם דם אע' שאין
בשור (בשלט) סטלאט
ובחאים איכא דם, ענומר
גמי איכא קומץ, לחם
הפהינס גמי איכא בויוכין,
אלא שמי הלהם טעםיא,
ומי תחמא איכא
גמי להלן שליטים הבאן
עזההן, אי (היפני)
בריח שטמי יביבו לה
להו (ארבעה) ואנן חמשה
תגנין, ווועגן לאיל
היא בארכו. איזי דרכ
די יוסי הדר היא בעבורו.
ההניא אונד הא או אונד
השתאותה היוו. שם. פיי
(בז') כהן גודל שרוצה
על השם בספראותם, בין
כהן השורף את הפרה,
ויאו מון געלם של שענת
ההלים שהי מפרישין אותן
כל כבודו של קדשו
שם שענשו מומת משה
ועוד אונת נון, ואיסיקא
בתחלת סדר יומא ד'
בר' יוסי. ירושלי בון
רבינו חנאנא (המשך)
כלבי יוקודע מה מי נמי כל' יומ' זום'
בלדה מה נמי נטסוף ונולטה נל' זום'
לטלנו ולס קדילו לייס מומחה להויס
ההן דספירלע לייס דסלאין מלעס עלה
הקליטות ובמידה פסופה לא קדמיה נלכמתלה
מדלכנן וספוגה דקמיה סיינו נלכמתלה
הכלך גזיעו נלזין נלכמתלה א' וס'
תמהמר ומולח קעלס ביז'ו נלכט
השוליג ומולחויימל צימיד נמי זוליך
לכמתלה ייך לאו למער טומלה שוגן עריכא
ציניישו דזיניעו דטליה יומיח לא דקמיה:
מבולך דרבי יוסי ברבי יוחשע
ס"ה. מימה נלכט'ה'
מן נמי ניס קה דילטעה כל' קעלטו
ספיגלה ניס ווין האין מלעס עלה
הקליטות נפקה מימה נלכט'ה הלאט:
והא עיקר קראי בוחחים בתבי.
מימה נליי' נליכט נקיט דטלמל
במנומות פליק קמלה (ק' ט). טלייס
שמטכו בון קמיה נלכט'ה נלכט'ה לון
מקטטי קוינן עליין לדראטה קלמי'
צמנומות כמיצי דזונטס כיין
צנסטטייר כוית צאל ווילק למ' קסל
ומנטמע הסט דעטניא מקרלה דספיר
סמנטה מיטו נלכט' יומן לפלייג
עליה כסם למיט פלייג:
הה

הא לא קשיא הוא ביחיד
טומלה טומלה סומלה צליזו
ישוועט טומלה סומלה צליזו
הקלות ועוד סייע קהן מל צמיה

לא קשיא "כאן ביחיד כאן ביחיד" נימא מהני' דלא כר' יוסי^๖ רותניא ר' א' אומר הדעת' מרצה על אכילותות רבי יוסי אמר אין הצעין מרצה על אכילותות קס' ד' מדקאמר ר' יוסי אין הצעין מרצה על אכילותות כר' יהושע ס' לד אמר בעין חרתי נימה השתא מתני' ר' יוסי לא כר' יוסי בר' א' ס' לד אמר ר' יוסי ע"פ שאיןبشر איז הכי למא הילכתא אין הצעין מרצה על אכילותות ולטעניך ר' א' ר' דאמר הצעין מרצה כיון דאמר דם ע"פ הששאן בשר הצעין מרצה על אכילותות למא הילכתא אלא למקובעה בפיגול ולא פוקי מעילה קמיפלגי רבי אליעזר סבר בטהורה צין עליוה ומשוי לה בטהורה ובקביעה צין עליוה ומפוק לה מידי מעילה ור' יוסי סבר לא מרצה צין עליוה ולא משוי לה בטהורה ולא קבוע לה בפיגול ולא מפוק לה מידי מעילה מתקוף לה רב מר' נהי נמי ר' יוסי סבר בר' א' בשלמא זבחים איכא דעם עומר נמי איכא קומץ לחם הפנים נמי איכא בוכין אלא שני הלחם מאי איכא למלימור וכ' ת' לקרב עמזה^๗ היינו שלמי ציבור בא' כ' הו לחו ארבעה ואנן חמישה תן אלא קקסבר רבי יוסי טומאה הורתה בצייר והא חניא אחד וזה ואחד וזה וויאלו ל' שעיניה

בְּשָׂרֶב וְשָׁבֵב

הנחות הב"ח

מוסף תוספות

רביינו חננאל
אללא לא קשיא כי קחני
בדעתי ר' יהושע התרה
בקרבן אבל בקרבן
צברור יהוד ומנוחני קרבן
צברור יהוד ומנוחת מותג'ן
יהודי. ואיתקין למירום מותג'ן
דר' דר' ר' יוסט סבר אין
הצץ מורה על איכילו
והונחן לא ליטעל'ן ר' יוסט
באה כר' אליעזר סכרי
בליה ר' מאירם דר' עזע'ן אמן
ברש והאי דקה מאפלני
בצץ מורה על איכילו
בא דא פליג'ן ר' אליעזר
הצץ מורה על איכילו
ובדין ר' מאירם לאיכילו הוा
דקאן (דוקההן) (וכתחוון)
השבר הווא איא שבר שבין
למכילה חוץ לומנו עזע'ן
דר' דר' מאירם קבאנ לאה
מוחשבון בפיגול, ואיא איכיל
לה לא פרקדרן או בא דר' דר' מאירם
הוּא דאיכילה מעילא הא
ר' יוסט ברך לא מזכח
צץ ולא משוי לה טהרה
ולא קבאנ לה בפיגול ולא